Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 367/2006

af 27. februar 2006

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 2026/97

(EUT L 68 af 8.3.2006, s. 15)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 1288/2006 af 25. august 2006	L 236	1	31.8.2006
►**M2**	Rådets forordning (EF) nr. 1124/2007 af 28. september 2007	L 255	1	29.9.2007

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 367/2006

af 27. februar 2006

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 2026/97

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]) (i det følgende benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 18,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. **PROCEDURE**

1. GÆLDENDE FORANSTALTNINGER OG AFSLUTTEDE UNDERSØGELSER VEDRØRENDE SAMME VARE

(1) Ved forordning (EF) nr. 2597/1999 ([2]) indførte Rådet en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalatfolie (»PET-folie«) henhørende under KN-kode ex 3920 62 19 og ex 3920 62 90 og med oprindelse i Indien (»de endelige udligningsforanstaltninger«). Foranstaltningerne havde form af en værditold på mellem 3,8 % og 19,1 % på importen fra individuelt nævnte eksportører og en resttold på 19,1 % på importen fra alle andre selskaber.

(2) Rådet har ved forordning (EF) nr. 1676/2001 ([3]) indført endelig antidumpingtold på importen af PET-folie med oprindelse i Indien og Republikken Korea. Foranstaltningerne havde form af en værditold på mellem 0 % og 62,6 % på importen af PET-folie med oprindelse i Indien (»de endelige antidumpingforanstaltninger«) med undtagelse af importen fra fem indiske selskaber (Ester Industries Limited (i det følgende benævnt »Ester«), Flex Industries Limited (i det følgende benævnt »Flex«), Garware Polyester Limited (i det følgende benævnt »Garware«), MTZ Polyesters Limited (i det følgende benævnt »MTZ«) og Polyplex Corporation Limited (i det følgende benævnt »Polyplex«)), som havde afgivet tilsagn, der var blevet godtaget ved Kommissionens afgørelse 2001/645/EF ([4]).

(3) Det skal bemærkes, at det selskab, der tidligere var kendt som MTZ Polyesters Limited, har ændret navn. Selskabets nye navn er MTZ Polyfilms Limited. Navneændringen berører på ingen måde resultaterne i forordning (EF) nr. 2597/1999 og selskabets ret til at drage fordel af den individuelle toldsats, der blev anvendt over for selskabet under dets tidligere navn. Kommissionen offentliggjorde den 17. februar 2005 en meddelelse i *Den*

([1]) EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).
([2]) EFT L 316 af 10.12.1999, s. 1.
([3]) EFT L 227 af 23.8.2001, s. 1.
([4]) EFT L 227 af 23.8.2001, s. 56.

▼B

Europæiske Unions Tidende om MTZ's navneændring ([1]). MTZ har også ændret adresse med virkning fra juli 2005 uden andre ændringer med hensyn til selskabets ejerskab, struktur eller aktiviteter. Selskabets adresse bør derfor ændres.

(4) Rådet udvidede ved forordning (EF) nr. 1975/2004 ([2]) og (EF) nr. 1976/2004 ([3]) de endelige udlignings- og antidumpingforanstaltninger på importen af PET-folie med oprindelse i Indien til også at omfatte importen af samme vare afsendt fra Brasilien og Israel, uanset om varen var angivet som havende oprindelse i Brasilien eller Israel eller ej.

(5) Den 28. juni 2002 ([4]) indledte Kommissionen en delvis interimsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 19, begrænset til de endelige udligningsforanstaltningers form og især til en undersøgelse af, hvorvidt et tilsagn afgivet af en indisk eksporterende producent kunne godtages. Denne undersøgelse er afsluttet ved Rådets forordning (EF) nr. 365/2006 ([5]).

(6) Den 22. november 2003 ([6]) indledte Kommissionen en delvis interimsundersøgelse begrænset til de endelige antidumpingforanstaltningers form. Denne undersøgelse er afsluttet ved forordning (EF) nr. 365/2006.

(7) Den 4. januar 2005 ([7]) indledte Kommissionen en delvis interimsundersøgelse begrænset til de endelige antidumpingforanstaltningers niveau. Denne undersøgelse er afsluttet ved Rådets forordning (EF) nr. 365/2006, der ændrede niveauet for de endelige antidumpingforanstaltninger.

(8) Den 23. august 2005 ([8]) indledte Kommissionen en fornyet undersøgelse af forordning (EF) nr. 1975/2004 og (EF) nr. 1976/2004 med hensyn til en anmodning fra en israelsk producent om fritagelse fra de udvidede foranstaltninger. Denne undersøgelse er afsluttet ved Rådets forordning (EF) nr. 101/2006.

2. ANMODNING OM EN UDLØBSUNDERSØGELSE

(9) Efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb ([9]) af de gældende endelige udligningsforanstaltninger modtog Kommissionen en anmodning om indledning af en udløbsundersøgelse af forordning (EF) nr. 2597/1999 i henhold til grundforordningens artikel 18 fra producenter af samme vare i Fællesskabet, nemlig DuPont Teijin Films, Mitsubishi Polyester Film GmbH, Nuroll SpA og Toray Plastics Europe (i det følgende benævnt »ansøgerne«). Ansøgerne tegner sig for en betydelig del, nemlig over 50 %, af den samlede produktion i Fællesskabet af PET-folie.

(10) Anmodningen var begrundet med, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis ville medføre, at der fortsat eller igen ville finde subsidiering sted med deraf følgende skade for erhvervsgrenen i Fællesskabet.

(11) Forud for indledningen af udløbsundersøgelsen underrettede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens

([1]) EUT C 40 af 17.2.2005, s. 8.
([2]) EUT L 342 af 18.11.2004, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 101/2006 (EUT L 17 af 21.1.2006, s. 1.)
([3]) EUT L 342 af 18.11.2004, s. 8. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 101/2006.
([4]) EFT C 154 af 28.6.2002, s. 2.
([5]) Se side 1 i denne EUT.
([6]) EUT C 281 af 22.11.2003, s. 4.
([7]) EUT C 1 af 4.1.2005, s. 5.
([8]) EUT L 218 af 23.8.2005, s. 3.
([9]) EUT C 62 af 11.3.2004, s. 4.

▼B

artikel 10, stk. 9, og artikel 22, stk. 1, Indiens regering om, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret anmodning om en fornyet undersøgelse, og inviterede den indiske regering til konsultationer med henblik på at klarlægge situationen med hensyn til klagens indhold og nå frem til en gensidigt acceptabel løsning. Kommissionen modtog imidlertid ikke noget svar fra den indiske regering på dens tilbud om konsultationer.

3. INDLEDNING AF EN UDLØBSUNDERSØGELSE

(12) Kommissionen undersøgte den dokumentation, der var fremlagt af ansøgerne, og fandt den tilstrækkelig til at berettige indledningen af en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 18 i grundforordningen. Efter høring af det rådgivende udvalg offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ([1]) om indledning af en udløbsundersøgelse af forordning (EF) nr. 2597/1999.

4. UNDERSØGELSESPERIODE

(13) Undersøgelsen omfattede perioden fra 1. oktober 2003 til 30. september 2004 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for spørgsmålet om skade omfattede perioden fra 1. januar 2001 til udgangen af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt »den betragtede periode«).

5. PARTER, SOM ER BERØRT AF UNDERSØGELSEN

(14) Kommissionen underrettede officielt ansøgerne og andre kendte producenter i Fællesskabet samt de eksporterende producenter, importørerne, leverandørerne i lavere produktionstrin, brugerne og den indiske regering om indledningen af undersøgelsen. Interesserede parter fik mulighed for at tilkendegive deres synspunkter skriftligt. Alle parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt mundtligt. Parternes mundtlige og skriftlige bemærkninger blev overvejet og blev taget i betragtning, hvor det var relevant.

(15) I betragtning af det åbenbart store antal eksporterende producenter af PET-folie i Indien, som var nævnt i klagen, blev det i indledningsmeddelelsen påtænkt at anvende stikprøver ved undersøgelsen af subsidieringen, jf. artikel 27 i grundforordningen. For at afgøre, om det ville være nødvendigt at anvende stikprøver, og i givet fald udvælge en stikprøve, blev alle eksporterende producenter anmodet om at give sig til kende og afgive grundlæggende oplysninger om deres aktiviteter i forbindelse med den pågældende vare i undersøgelsesperioden som nærmere specificeret i indledningsmeddelelsen. Efter en undersøgelse af de afgivne oplysninger blev det i betragtning af det store antal eksporterende producenter, der gav udtryk for vilje til at samarbejde, besluttet, at det var nødvendigt at benytte stikprøver.

(16) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, som den vidste var berørt af sagen, eller som gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Der blev modtaget besvarelser fra fire producenter i Fællesskabet, otte eksporterende producenter, en importør/bruger, en råvareleverandør og den indiske regering.

(17) Blandt de otte indiske eksporterende producenter blev der udvalgt fire (Ester, Flex, Garware og Jindal Poly Films Limited (i det følgende benævnt »Jindal«)) til at indgå i stikprøven. Disse

([1]) EUT C 306 af 10.12.2004, s. 2.

▼B

selskaber fandtes at tegne sig for den største repræsentative mængde af produktion, salg og eksport til Fællesskabet af PET-folie, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed, jf. grundforordningens artikel 27, stk. 1.

(18) Kommissionen offentliggjorde en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* om ([1]), at det selskab, der tidligere var kendt som Jindal Polyester Limited, havde ændret adresse. Selskabets adresse skulle derfor ændres.

(19) Kommissionen offentliggjorde en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* om ([2]), at det selskab, der tidligere var kendt som Jindal Polyester Limited, havde ændret navn til Jindal Poly Films Limited. Selskabets navn skulle derfor ændres.

(20) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe en afgørelse om subsidiering og skade samt for at fastslå, om der var sandsynlighed for fortsat eller fornyet subsidiering og skade, og om det ville være i Fællesskabets interesse at opretholde foranstaltningerne. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende interesserede parter:

a) **Producenter i Fællesskabet**

— DuPont Teijin Films, Luxemburg og Middlesbrough, Det Forenede Kongerige

— Mitsubishi Polyester Film GmbH, Wiesbaden, Tyskland

— Nuroll SpA, Pignataro Maggiore, Italien

— Toray Plastics Europe, Miribel, Frankrig

b) **Den indiske regering**

— Handelsministeriet, New Delhi

c) **Eksporterende producenter i Indien**

— Ester Industries Limited, New Delhi

— Flex Industries Limited, New Delhi

— Garware Polyester Limited, Aurangabad

— Jindal Poly Films Limited, New Delhi

d) **Importør/bruger**

— Coveme SpA, San Lazzaro di Savena, Italien

e) **Råvareleverandør**

— Oxxynova GmbH, Marl, Tyskland.

6. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER.

(21) I overensstemmelse med artikel 30 i grundforordningen blev den indiske regering og andre interesserede parter underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at foreslå en videreførelse af foranstaltningerne. De fik også en rimelig frist til at fremsætte bemærkninger. Flere parter forelagde skriftlige bemærkninger. De indiske myndigheder fik desuden tilbud om konsultationer i henhold til artikel 10, stk. 11, i grundforordningen, hvilket de tog imod. Der blev taget behørigt hensyn til alle redegørelser og bemærkninger.

([1]) EUT C 189 af 9.8.2002, s. 34.
([2]) EUT C 297 af 2.12.2004, s. 2.

▼B

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

(22) Den vare, der er omfattet af denne fornyede undersøgelse, er samme vare, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 2597/1999, nemlig PET-folie henhørende under KN-kode ex 3920 62 19 og ex 3920 62 90 med oprindelse i Indien (i det følgende benævnt »den pågældende vare«).

(23) Det fremgik af den aktuelle undersøgelse, at den pågældende vare, PET-folie fremstillet og solgt på hjemmemarkedet i Indien og PET-folie fremstillet og solgt i Fællesskabet af EF-erhvervsgrenen ligesom i den oprindelige undersøgelse havde de samme grundlæggende fysiske egenskaber og anvendelsesformål og derfor var samme vare i henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 5.

C. SUBSIDIER

1. INDLEDNING

(24) På grundlag af de oplysninger, der var indeholdt i anmodningen om en fornyet undersøgelse, og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema, undersøgte Kommissionen følgende ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier:

1.1. **Landsdækkende ordninger**

a) »Advance Licence/Advance Release Order« (ordningen med forhåndslicens/attest til forudgående frigivelse)

b) »Duty Entitlement Passbook« (toldgodtgørelsesordningen)

c) »Special Economic Zones/Export Oriented Units« (ordningen for særlige økonomiske områder og eksportorienterede virksomheder)

d) »Export Promotion Capital Goods« (eksportfremmeordningen for investeringsgoder)

e) »Duty Free Replenishment Certificate« (ordningen med certifikat til toldfri genanskaffelse af råmaterialer)

f) »Income Tax Exemption« (fritagelse for indkomstskat)

g) Eksportkreditordningen

— Før eksport

— Efter eksport

h) Ordningen for kapitaltilførsel.

(25) De nævnte ordninger a) til e) er baseret på »Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (no. 22 of 1992)« (i det følgende benævnt »loven om udlandshandel«), der trådte i kraft den 7. august 1992. Ved Foreign Trade Act bemyndiges den indiske regering til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser opføres i »Export and Import Policy«-dokumenter, der udstedes af Handelsministeriet hvert femte år og regelmæssigt ajourføres. Et af disse dokumenter er relevant for den fornyede undersøgelsesperiode i denne sag, nemlig femårsplanen for perioden 1. april 2002 til 31. marts 2007 (i det følgende benævnt »EXIM-policy 2002-2007« eller »eksport- og importpolitikken for 2002-2007«). Desuden fastlægger den indiske regering også de procedurer, der styrer eksport- og importpolitikken for 2002-2007 i den såkaldte »Handbook of Procedures — 1 April 2002 to

▼B

31 March 2007, Volume I« (i det følgende benævnt »HOP I 2002-2007«) ([1]). Procedurehåndbogen ajourføres også regelmæssigt.

(26) Ordning f) er baseret på »Income Tax Act of 1961« (»indkomstskatteloven af 1961«), som ændres årligt ved »Finance Act« (»finansloven«).

(27) Ordning g) er baseret på Section 21 og 35A i »Banking Regulation Act 1949« (i det følgende benævnt »bankloven af 1949«), der tillader Reserve Bank of India (»RBI«) at vejlede forretningsbanker om eksportkreditter.

(28) Ordning h) er et ad hoc-subsidie, for hvilket der ikke kunne findes noget retsgrundlag i den indiske lovgivning.

1.2. **Regionale ordninger**

(29) På grundlag af de oplysninger, der var indeholdt i anmodningen om den fornyede undersøgelse, og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema, gennemgik Kommissionens tjenestegrene også en række ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier af regionale regeringer eller myndigheder i visse indiske delstater.

a) *Delstaten Uttar Pradesh*

— Ordningerne er baseret på Uttar Pradeshs »Trade Tax Act of 1948« (i det følgende benævnt »loven om omsætningsafgift«).

b) *Delstaten Maharashtra*

— Maharashtras regerings incitamentspakkeordning fra 1993. Denne ordning er baseret på beslutninger truffet af Maharashtras industri-, energi- og arbejdsministerium.

2. LANDSDÆKKENDE ORDNINGER

2.1. **»Advance License Scheme (i det følgende benævnt »ALS«)/Advance Release Order (i det følgende benævnt »ARO«)« (ordningen med forhåndslicens/attest til forudgående frigivelse)**

a) *Retsgrundlag*

(30) Ordningen er beskrevet detaljeret i stk. 4.1.1 til 4.1.14 i EXIM-policy 2002-2007 og i kapitel 4.1 til 4.30 i HOP I 2002-2007.

b) *Støtteberettigelse*

(31) ALS består af seks underordninger, der er beskrevet nærmere i betragtning 32. Disse underordninger er bl.a. forskellige med hensyn til støtteberettigelse. Producent-eksportører og forhandler-eksportører, der er »forbundet« med støttende producenter, er berettiget til støtte efter ALS-ordningerne for fysisk eksport og årligt behov. Producent-eksportører, der leverer til den endelige eksportør, er berettiget til forhåndslicens for mellemleverancer. Hovedleverandører, der leverer til kategorier »ligestillet med eksport« som nævnt i stk. 8.2 i EXIM-policy 2002-2007, såsom leverandører til eksportorienterede virksomheder, er berettigede til ALS-ordningen for transaktioner ligestillet med eksport. Mellemleverandører til producent-eksportører er berettigede til eksportligestillingsfordele i henhold til underord-

([1]) Det indiske handels- og industriministeriums Notification No. 1/2002-2007 af 31. marts 2002.

▼B

ningerne for attester til forudgående frigivelse og løbende indenlandsk remburs.

c) *Praktisk gennemførelse*

(32) Forhåndslicenser kan udstedes for:

i) Fysisk eksport: Dette er den vigtigste underordning. Den gør det muligt toldfrit at importere råmaterialer til fremstilling af en specifik færdig eksportvare. »Fysisk« betyder i denne forbindelse, at eksportvaren skal forlade indisk område. Tilladelsen til import og forpligtelsen til eksport (herunder eksportvarens type) er specificeret i licensen.

ii) Årligt behov: En sådan licens er ikke knyttet til en bestemt eksportvare, men til en bredere varegruppe (f.eks. kemiske og dermed forbundne produkter). Licensindehaveren kan — op til en bestemt værditærskel, der fastsættes efter tidligere eksportresultater — toldfrit importere ethvert råmateriale, der skal benyttes til fremstilling af enhver vare, der henhører under den relevante varegruppe. Han kan vælge at eksportere enhver færdig vare i varegruppen, hvor sådanne toldfri materialer er anvendt.

iii) Mellemleverancer: Denne underordning omfatter tilfælde, hvor to producenter har til hensigt at fremstille en enkelt eksportvare og stå for hver sin del af produktionsprocessen. Producent-eksportøren fremstiller mellemproduktet. Den kan toldfrit importere råmaterialer og kan til dette formål opnå en forhåndslicens for mellemleverancer. Den endelige eksportør færdiggør produktionen og er forpligtet til at eksportere den færdige vare.

iv) Transaktioner ligestillet med eksport: Denne underordning gør det muligt for en hovedleverandør toldfrit at importere råmaterialer, som er nødvendige for produktionen af varer, der skal sælges i »transaktioner ligestillet med eksport« til de kundekategorier, der er anført i stk. 8.2.(b) til (f), (g), (i) og (j) i EXIM policy 2002-2007. Ifølge den indiske regering forstås der ved transaktioner ligestillet med eksport transaktioner, hvor de leverede varer ikke forlader landet. En række kategorier af leverancer anses for at være transaktioner ligestillet med eksport, forudsat at varerne er fremstillet i Indien, f.eks. leverancer af varer til eksportorienterede virksomheder eller til selskaber i særlige økonomiske zoner.

v) Attester til forudgående frigivelse (ARO): En indehaver af en forhåndslicens, der ønsker at købe råvarerne fra indenlandske kilder i stedet for at importere dem direkte, kan vælge at købe dem ved anvendelse af attester til forudgående frigivelse. I sådanne tilfælde godkendes forhåndslicenserne som attester til forudgående frigivelse og påtegnes til den indenlandske leverandør ved levering af de derpå anførte varer. Påtegnelsen af attesten til forudgående frigivelse giver den indenlandske leverandør ret til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. stk. 8.3 i EXIM-policy 2002-2007 (dvs. forhåndslicens for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution og tilbagebetaling af endelige forbrugsafgifter). ARO-mekanismen yder refusion af skatter og afgifter til leverandøren, i stedet for at disse beløb tilbagebetales til den endelige eksportør i form af godtgørelse eller refusion af told. Skatter og afgifter kan refunderes for både lokale og importerede råmaterialer.

vi) Løbende indenlandsk remburs: Denne underordning dækker også indenlandske leverancer til en indehaver af en forhåndslicens. Indehaveren af en forhåndslicens kan

▼B

henvende sig til en bank for at åbne en indenlandsk remburs til fordel for en indenlandsk leverandør. Banken ugyldiggør licensen til direkte import for den værdi og de varemængder, der købes i landet i stedet for at blive importeret. Den indenlandske leverandør vil være berettiget til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. stk. 8.3 i EXIM-policy 2002-2007 (dvs. forhåndslicens for mellemleverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitution og tilbagebetaling af endelige forbrugsafgifter).

(33) Af de fire eksporterende producenter i stikprøven benyttede kun en enkelt ordningen med forhåndslicens i undersøgelsesperioden. Nærmere bestemt gjorde denne eksporterende producent brug af to underordninger, nemlig i) og ii). Den pågældende samarbejdsvillige eksportør forklarede, at selskabet havde benyttet DEPB-ordningen i 1999 på tidspunktet med endelige udligningsforanstaltninger, men at det siden havde besluttet ikke længere at benytte DEPB og i stedet for anvende ALS.

(34) Af hensyn til de indiske myndigheders kontrol er licensindehavere retligt forpligtede til at føre »korrekt og behørigt regnskab over forbrug og anvendelse af importerede varer i henhold til licenser« i et nærmere angivet format (kapitel 4.30 i HOP I 2002-2007), i det følgende benævnt »forbrugsregisteret«. Det fremgik af kontrollen, at selskabet fører et korrekt register over forbruget.

(35) For så vidt angår ovennævnte underordning i) fastsætter den indiske regering den mængde og værdi, som importtilladelsen og eksportforpligtelsen (herunder for transaktioner ligestillet med eksport) vedrører, og dette fremgår af licensen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner bekræftes på licensen af statens embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den mængde import, der er tilladt i henhold til denne ordning, fastsættes af den indiske regering på grundlag af såkaldte standard input/output-normer (i det følgende benævnt »SION«). Der er fastsat sådanne normer for de fleste varer (herunder den pågældende vare), som er offentliggjort i HOP II 2002-2007.

(36) For den i betragtning 32 omhandlede underordning ii) (forhåndslicens for årligt behov) er det kun værdien af den tilladte import, der anføres på licensen. Licensindehaveren er forpligtet til at »fastholde sammenhængen mellem de importerede råmaterialer og den færdige vare« (stk. 4.24A(c) i HOP I 2002-2007).

(37) Importerede råmaterialer kan ikke afhændes og skal bruges til at fremstille den færdige eksportvare. Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af licensen (18 måneder med mulighed for to forlængelser på hver 6 måneder).

(38) Det fremgik af kontrollen, at selskabets forbrugsrate for det hovedråmateriale, som behøves for at fremstille 1 kg PET-folie, og som er anført i forbrugsregistret, var lavere end den tilsvarende SION. Med andre ord kunne den samarbejdsvillige eksportør i henhold til SION toldfrit importere mere af det pågældende råmateriale, end selskabet rent faktisk havde brug for til sin produktion. Selskabet hævdede, at den indiske regering ville foretage en justering, når licenserne udløb, dvs. 30 måneder efter udstedelsen (se betragtning 37), da det er almindelig praksis at gøre brug af de to mulige forlængelser på hver 6 måneder. Da den første licens var blevet udstedt til selskabet den 31. januar 2003, kunne selskabet imidlertid ikke føre dokumentation for denne påstand under Kommissionens kontrolbesøg, der fandt sted i maj 2005. Selskabet forelagde heller ikke dokumentation for, at der var blevet justeret for for stor eftergivelse af told, da det fremsatte bemærkninger i december 2005 efter fremlæggelsen af oplysninger. Disse SION-normer medfører klart en

▼B

for stor eftergivelse af told. Den indiske regering fremlagde ingen dokumentation for, at den ved licensers udløb systematisk foretager justeringer i tilfælde, hvor der er eftergivet for meget i told, og heller ikke for, at der findes en rimelig ordning for sådanne justeringer.

d) *Fremsatte bemærkninger*

(39) Efter fremlæggelsen af oplysninger meddelte den indiske regering, at den havde ændret ALS tre gange i 2005 for bl.a. bedre at kunne kontrollere eksporterende producenters brug af ALS, og at ændringerne og forbedrede kontrolmetoder ville betyde, at der ikke ville blive eftergivet for meget i told. Det blev derfor krævet, at subsidier, som stammer fra ALS og er medtaget i beregningen, ikke burde udlignes.

(40) Det skal bemærkes, at de omtalte ændringer af ALS først fik virkning efter både undersøgelsesperioden og Kommissionens kontrolbesøg, og at det derfor ikke var muligt at efterprøve dem i praksis. Desuden blev stk. 4.26 i HOP I 2002-2007 suppleret med følgende offentlige meddelelse offentliggjort den 10. oktober 2005: »den licensudstedende myndighed skal også gribe ind over for licenshaveren i tilfælde, hvor der ikke forelægges et behørigt udfyldt tillæg 23 (et andet navn for forbrugsregistret)«. Det er imidlertid ikke angivet, hvad sådan indgriben skulle omfatte.

(41) Ovennævnte ændringer, som de indiske myndigheder har foretaget, er således ikke blevet efterprøvet med hensyn til, hvordan de gennemføres i praksis. Navnlig foreligger der ikke noget om, hvad følgerne vil være, hvis forbrugsregisteret ikke forelægges. Nedenstående konklusioner er derfor baseret på resultaterne fra undersøgelsesperioden.

e) *Konklusion*

(42) Fritagelsen for importafgifter er et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii) og artikel 2, stk. 2, dvs. et finansielt bidrag fra den indiske regering, der har medført en fordel for de undersøgte eksportører.

(43) Desuden er ordningerne med forhåndslicens for fysisk eksport og årligt behov klart retligt betingede af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a). Uden en eksportforpligtelse kan et selskab ikke opnå fordele i henhold til disse ordninger.

(44) De underordninger, der blev benyttet i den aktuelle sag, kan ikke betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). De overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) i grundforordningen. Den indiske regering anvendte ikke sin verifikationsordning eller –procedure til effektivt at bekræfte, hvorvidt der blev forbrugt råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (bilag II, del II, punkt 4, i grundforordningen samt for substitutionsgodtgørelsesordninger bilag III, del II, punkt 2, i grundforordningen). SION-normerne for den pågældende vare var ikke tilstrækkelig præcise. SION-normerne kan ikke i sig selv anses for at være et system til verifikation af det faktiske forbrug, fordi disse meget generøse standardnormer er udformet således, at den indiske regering ikke med tilstrækkelig præcision kan kontrollere, hvilke mængder råmaterialer der er forbrugt i produktionen til eksport. Endvidere foretager den indiske regering ikke en effektiv kontrol på grundlag af forbrugsregistret.

▼B

(45) Underordningerne er derfor udligningsberettigede.

f) *Beregning af subsidiebeløbet*

(46) Subsidiebeløbet for den eksportør, der benyttede sig af ordningen med forhåndslicens, blev beregnet som beskrevet herunder. Som tæller benyttedes de importafgifter, der er givet afkald på (basistold og særlig tillægstold) for de varer, som er importeret i henhold til de to underordninger, der blev benyttet for den pågældende vare i undersøgelsesperioden. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket subsidiebeløbene, når der blev fremsat berettigede krav herom. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, er nævneren eksportomsætningen fra den pågældende vare i undersøgelsesperioden.

(47) Det selskab, der benyttede denne ordning i undersøgelsesperioden, opnåede et subsidie på 6,0 %.

2.2. **»Duty Entitlement Passbook Scheme« (DEPB) (toldgodtgørelsesordningen)**

a) *Retsgrundlag*

(48) DEPB-ordningen er beskrevet detaljeret i stk. 4.3 i EXIM-policy 2002-2007 og i kapitel 4 i HOP I 2002-2007. På tidspunktet for den oprindelige undersøgelse eksisterede der to former for DEPB, nemlig på henholdsvis før-eksport- og efter-eksportbasis. I april 2000 blev DEPB-ordningen på før-eksportbasis indstillet, og i forbindelse med undersøgelsen er der derfor kun set på efter-eksportformen af det påståede subsidie.

b) *Støtteberettigelse*

(49) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører er berettigede til denne ordning. Det konstateredes, at tre selskaber opnåede fordel af denne ordning i undersøgelsesperioden.

c) *Praktisk gennemførelse af DEPB*

(50) En støtteberettiget eksportør kan anmode om DEPB-kreditter, der beregnes som en procentdel af værdien af de varer, der eksporteres i henhold til denne ordning. De indiske myndigheder har fastsat sådanne DEPB-satser for de fleste varer, herunder den pågældende vare. De fastsættes på grundlag af SION-normer under hensyntagen til det formodede indhold af importerede råmaterialer i eksportvaren og tolden på disse importerede råmaterialer, uanset om der rent faktisk er betalt importafgift eller ej.

(51) For at være berettiget til fordelene under denne ordning skal et selskab foretage eksport. På tidspunktet for eksporttransaktionen skal eksportøren afgive en erklæring til de indiske myndigheder, hvoraf det fremgår, at eksporten finder sted i henhold til DEPB-ordningen. For at varerne kan eksporteres, udsteder de indiske toldmyndigheder under forsendelsesproceduren et eksportforsendelsesdokument. Dette dokument viser bl.a. størrelsen af den DEPB-kredit, der skal indrømmes for den pågældende eksporttransaktion. Eksportøren kender på dette tidspunkt størrelsen af den fordel, han vil modtage. Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, har den indiske regering ingen beføjelser med hensyn til at indrømme en DEPB-kredit. Den DEPB-sats, der benyttes til at beregne fordelen, er den sats, der var gældende på tidspunktet for eksportangivelsen. Det er derfor ikke muligt at ændre fordelens størrelse med tilbagevirkende kraft.

▼B

(52) Det konstateredes også, at DEPB-kreditter efter opfyldelsen af eksportforpligtelsen kan bogføres som indtægter i regnskaberne på et periodiseringsgrundlag, hvilket er i overensstemmelse med de indiske regnskabsstandarder. Sådanne kreditter kan benyttes til at betale told på senere import af enhver vare, der kan indføres uden restriktioner, undtagen investeringsgoder. Varer, der er indført ved anvendelse af sådanne kreditter, kan sælges på hjemmemarkedet (og pålægges omsætningsafgift) eller anvendes på anden måde. DEPB-kreditter er frit omsættelige og er gyldige i en periode på 12 måneder fra udstedelsesdatoen.

(53) En ansøgning om DEPB-kredit kan dække indtil 25 eksporttransaktioner eller — hvis den indgives elektronisk — en ubegrænset mængde eksporttransaktioner. Der er reelt ingen faste frister for at ansøge om DEPB-kreditter, fordi de perioder, der er anført i kapitel 4.47 i HOP I 2002-2007, altid regnes fra den seneste eksporttransaktion, der indgår i en given DEPB-ansøgning.

(54) Den indiske regering og en eksportør gjorde Kommissionen opmærksom på, at denne ordning snart ville blive indstillet og afløst af en ordning, der angiveligt var forenelig med WTO's regler. Det var oprindelig hensigten, at DEPB skulle ophøre den 1. april 2005. Da afløsningsordningen imidlertid ikke var klar til at blive gennemført, blev DEPB forlænget indtil den 1. april 2006. Hvis den nye ordning ikke er klar til at træde i kraft på denne dato, vil DEPB forblive i kraft så længe som nødvendigt.

d) *Fremsatte bemærkninger*

(55) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremsatte den indiske regering og to eksportører, som modtog støtte i henhold til ordningen, bemærkninger til ovenstående DEPB-analyse. De fremførte i), at DEPB-kreditter angiveligt kun kan opnås, hvis de varer, der eksporteres, er omfattet af importafgifter på råmaterialerne, anfægtede ii) Kommissionens beregningsmetode, som var baseret på et periodiseringsgrundlag i modsætning til den metode, der var baseret på et indtægtsgrundlag, og som var blevet anvendt i den oprindelige procedure fra 1999, der førte til endelige udligningsforanstaltninger, krævede iii), at proceduren omgående blev afsluttet med hensyn til DEPB, fordi den indiske regering har givet meddelelse om, at ordningen vil blive afskaffet den 1. april 2006, og hævdede iv), at det ville være en overtrædelse af bestemmelserne i artikel 27 i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger til fordel for mindre udviklede lande, hvis den ikke blev holdt uden for beregningen.

(56) Hverken den indiske regering eller eksportørerne har underbygget ovennævnte påstand i) yderligere. Den står under alle omstændigheder i modsætning til undersøgelsesresultaterne som omhandlet i betragtning 50 og 53. Påstanden blev derfor afvist.

(57) Hvad angår påstand ii), er sigtet med den metode, der anvendtes i denne undersøgelse, at få en bedre afspejling af subsidiernes virkning for de samarbejdende eksportørers finansielle situation i en bestemt undersøgelsesperiode. Det blev fastslået, at modtageren opnår fordelen på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion i henhold til ordningen. Dette bekræftes bl.a. ved bogføringen af DEPB-kreditter på et periodiseringsgrundlag i overensstemmelse med de indiske regnskabsstandarder. Det blev også påpeget, at Kommissionens tjenestegrene allerede har benyttet metoden flere gange, bl.a. i sagen om grafitelektrodesystemer ([1]), og at metoden ikke fører til en fuldstændig reevalue-

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1628/2004 (EUT L 295 af 18.9.2004, s. 4 (betragtning 13)).

▼B

ring af ordningen, som altid er blevet anset for at være udligningsberettiget. Påstanden blev derfor afvist.

(58) Med hensyn til påstand iii) blev det slået fast, at den indiske regering tidligere har givet meddelelse om, at DEPB skulle ophæves. Det var meningen, at DEPB skulle afskaffes pr. 31. marts 2005, men den indiske regering forlængede ordningen til den 30. september 2005. Regeringen forlængede senere ordningen yderligere til den 1. april 2006. Under disse omstændigheder er det således stadig uvist, om DEPB faktisk vil blive afskaffet den 1. april 2006 (se betragtning 123).

(59) Angående påstand iv) er der ikke sket nogen overtrædelse af bestemmelserne om mindre udviklede lande i artikel 27 i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger. Bestemmelserne i artiklen er ikke til hinder for, at et WTO-medlem træffer udligningsforanstaltninger imod de skadelige virkninger af et andet medlems subsidiering. Da det er blevet fastslået, at DEPB er en udligningsberettiget ordning, blev påstanden afvist.

e) *Konklusioner vedrørende DEPB*

(60) DEPB tilvejebringer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. En DEPB-kredit er et finansielt bidrag fra Indiens regering, da kreditten senere vil blive benyttet til at udligne importafgifter, hvorved den indiske regering giver afkald på toldindtægter, den ellers ville have fået. Desuden medfører DEPB-kreditten en fordel for eksportøren, fordi selskabets likviditet forbedres.

(61) Endvidere er DEPB retligt betinget af eksportresultater, og ordningen anses derfor for specifik og udligningsberettiget i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

(62) Ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er benyttet. Desuden forefindes der ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen. Endelig er eksportører berettiget til DEPB-fordelene, uanset om de overhovedet importerer produktionsfaktorer. For at opnå fordelen, er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise, at noget råmateriale var importeret. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, er således stadig berettigede til fordelene ved DEPB.

f) *Beregning af subsidiebeløbet*

(63) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, og artikel 5 i grundforordningen blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i den fornyede undersøgelsesperiode. I denne forbindelse konstateredes det, at modtageren opnår fordelen på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion i henhold til denne ordning. På dette tidspunkt er det sandsynligt, at den indiske regering giver afkald på tolden, hvilket udgør et

▼B

finansielt bidrag i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii).

(64) I betragtning af ovenstående anses det for passende at betragte fordelen ved DEPB-ordningen som summen af de kreditter, der er opnået for alle eksporttransaktioner, der har fundet sted i henhold til denne ordning i undersøgelsesperioden.

(65) Når der blev fremsat berettigede krav herom, blev gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket kreditterne for at nå frem til subsidiebeløbene, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a).

(66) Disse subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder. Tre selskaber opnåede fordele af denne ordning i undersøgelsesperioden og modtog subsidier på mellem 9,0 % og 11,0 %.

2.3. **»Export Oriented Units (i det følgende benævnt»EOU«) Scheme/Special Economic Zones (i det følgende benævnt »SEZ«) Scheme« (ordningerne for eksportorienterede virksomheder og særlige økonomiske zoner)**

a) *Retsgrundlag*

(67) De nærmere oplysninger om disse ordninger fremgår af kapitel 6 (EOU) og 7 (SEZ) i EXIM-policy 2002-2007 og HOP I 2002-2007.

b) *Støtteberettigelse*

(68) Med undtagelse af rene handelsselskaber kan enhver virksomhed, der i princippet forpligter sig til at eksportere hele sin produktion af varer eller tjenesteydelser, etableres i henhold til ordningerne om SEZ eller EOU. Det konstateredes, at et selskab opnåede fordel af EOU-ordningen i undersøgelsesperioden.

c) *Praktisk gennemførelse*

(69) SEZ er særligt udpegede toldfri enklaver og betragtes i EXIM-policy 2002-2007 som udenlandske områder for så vidt angår handelsmæssige transaktioner, told og skatter.

(70) Eksportorienterede virksomheder er på den anden side geografisk mere fleksible og kan oprettes overalt i Indien. Denne ordning supplerer SEZ-ordningen.

(71) Ansøgninger om EOU- eller SEZ-status skal indeholde nærmere oplysninger for en periode på fem år om bl.a. planlagte produktionsmængder, forventet værdi af udførslen, importbehov og behov for indenlandske varer. Hvis myndighederne godtager selskabets ansøgning, vil selskabet blive underrettet om de vilkår og betingelser, der er knyttet til godtagelsen. Aftalen om at blive godkendt som et SEZ/EOU-selskab er gyldig i fem år. Aftalen kan fornyes i yderligere perioder.

(72) EOU/SEZ-virksomheder har ifølge EXIM-policy 2002-2007 en central forpligtelse til at opnå en nettoindtægt af udenlandsk valuta, hvilket vil sige, at den samlede værdi af eksporten i en referenceperiode på 5 år skal være højere end den samlede værdi af de importerede varer.

(73) EOU/SEZ-virksomheder er berettiget til følgende fordele:

▼B

i) Fritagelse fra importafgifter på alle typer varer (herunder investeringsgoder, råmaterialer og forbrugsgoder), som er nødvendige for fremstilling, produktion og forarbejdning eller i forbindelse hermed

ii) fritagelse for forbrugsafgift på varer indkøbt fra indenlandske leverandører

iii) godtgørelse af central omsætningsafgift på varer indkøbt lokalt

iv) mulighed for at sælge en del af produktionen på hjemmemarkedet efter betaling af gældende told på den færdige vare som en undtagelse fra det generelle krav om, at hele produktionen skal eksporteres

v) fritagelse i 10 år efter indledningen af driften, men højst frem til 2010, for den skat på indtægter, der normalt skal betales af fortjeneste af eksportsalg i overensstemmelse med Section 10A eller Section 10B i indkomstskatteloven

vi) mulighed for 100 % udenlandsk ejerskab af egenkapital.

(74) Virksomheder, der virker under disse ordninger, betragtes som virksomheder i toldzoner under toldmyndighedernes tilsyn, jf. Section 65 i toldloven. De er retligt forpligtede til i det foreskrevne format at føre nøjagtigt regnskab med alle de pågældende importerede varer og med forbrug og anvendelse af alle importerede materialer og den foretagne eksport. Disse dokumenter skal efter behov regelmæssigt fremlægges for de kompetente myndigheder (i det følgende benævnt »kvartalsvise og årlige statusrapporter«). På intet tidspunkt stilles der dog krav om, at en EOU- eller SEZ-virksomhed skal redegøre for den indbyrdes forbindelse mellem individuelle importtransaktioner og deres eksport, salg til andre virksomheder, salg til reduceret told på hjemmemarkedet eller lagre, jf. stk. 10.2 i tillæg 14-I og stk. 13.2 i tillæg 14-II i HOP I 2002-2007.

(75) Hjemmemarkedssalget forsendes og registreres ved selvcertificering. Ekspeditionen af EOU-virksomheders eksportforsendelser overvåges af en embedsmand fra told- og punktafgiftsmyndighederne, der er permanent udstationeret i virksomhederne.

(76) I det aktuelle tilfælde blev EOU-ordningen kun benyttet af en af de samarbejdsvillige eksportører i en del af undersøgelsesperioden. Da SEZ-ordningen ikke blev benyttet, er det ikke nødvendigt at undersøge, om den er udligningsberettiget. Den samarbejdsvillige eksportør, der benyttede EOU-ordningen, brugte ordningen til toldfrit at importere investeringsgoder samt til at opnå godtgørelse af central omsætningsafgift betalt på lokalt indkøbte varer. Den pågældende eksportør gjorde ikke brug af toldfritagelse ved import af råmaterialer, da EOU-virksomheden bruger PET-chips som råmateriale til produktionen af PET-folie. Disse chips fremstilles i en anden enhed af selskabet af råmaterialer, som indkøbes under ALS. Selskabet opnåede således de fordele, der er beskrevet i nr. i) og iii) i betragtning 73.

d) *Fremsatte bemærkninger*

(77) Et selskab, som benyttede sig af fordele under EOU-ordningen, fremsatte bemærkninger til visse detaljer i beregningen af de tilsvarende subsidiemargener. Beregningerne er blevet justeret i de tilfælde, hvor bemærkningerne blev anset for at være berettigede.

e) *Konklusioner vedrørende EOU*

(78) Fritagelsen af eksportorienterede virksomheder for to typer importafgifter (i det følgende benævnt »basistold og særlig tillægstold«) og godtgørelsen af den centrale omsætningsafgift

▼B

er finansielle bidrag fra den indiske regering, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Der gives afkald på offentlige indtægter, der ellers ville være indgået, således at EOU-virksomheden desuden opnår en fordel i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2, fordi den sparer likviditet ved ikke at skulle betale afgifter, der normalt ville påløbe.

(79) Fritagelsen fra basistold, særlig tillægstold og godtgørelsen af omsætningsafgift udgør således subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2. De er retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen. Det er en ufravigelig betingelse for at opnå fordelene, at en EOU-virksomhed har eksport som mål, jf. stk. 6.1 i EXIM-policy 2002-2007.

(80) Det blev desuden bekræftet, at den indiske regering ikke har nogen verifikationsordning eller –procedure til effektivt at bekræfte, hvorvidt der blev forbrugt told- eller omsætningsafgiftsfri råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (bilag II, del II, punkt 4, i grundforordningen samt for substitutionsgodtgørelsesordninger bilag III, del II, punkt 2, i grundforordningen). Desuden er fritagelse for told på investeringsgoder klart ikke en tilladelig toldgodtgørelsesordning.

(81) Den indiske regering foretog ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om dette normalt ville være nødvendigt, når der ikke foreligger et effektivt verifikationssystem (bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3, til grundforordningen), og den beviste heller ikke, at der ikke blev eftergivet for store afgiftsbeløb.

f) *Beregning af subsidiebeløbet*

(82) Den udligningsberettigede fordel er derfor eftergivelsen af de samlede importafgifter (basistold og særlig tillægstold), der normalt skal betales ved import, samt godtgørelsen af omsætningsafgiften i den periode, der er omfattet af den fornyede undersøgelse.

i) Tilbagebetaling af central omsætningsafgift

(83) Tælleren i beregningen blev fastsat som beskrevet i det følgende. Subsidiebeløbet for den eksportør, der benyttede denne ordning, blev beregnet på grundlag af den omsætningsafgift, der var tilbagebetalt for de varer, der var indkøbt til produktionssektoren, dvs. bl.a. dele og pakningsmaterialer, i den fornyede undersøgelsesperiode. De gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, blev fratrukket, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a).

(84) Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over eksportomsætningen fra hele eksportsalget i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder. Der fremkom herved en subsidiemargen på 0,02 %.

ii) Fritagelse for importafgifter (basistold og særlig tillægstold) og godtgørelse af central omsætningsafgift på investeringsgoder

(85) Fordelen for det selskab, der benyttede denne ordning, er beregnet på grundlag af størrelsen af den ikke betalte told på indførte investeringsgoder og den omsætningsafgift, der blev godtgjort for køb af investeringsgoder, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningstid for sådanne investeringsgoder i den pågældende erhvervsgren, jf. artikel 7, stk. 3, i

▼B

grundforordningen. Det således beregnede beløb, der kan tildeles undersøgelsesperioden, er blevet justeret ved at tillægge renter i denne periode for at afspejle værdien af fordelen over tid og derved bestemme den fulde fordel af denne ordning for modtageren. Gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, blev i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, litra a), i grundforordningen fratrukket dette beløb, og resultatet heraf var subsidiebeløbet. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over sektorens eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder. Der fremkom herved en subsidiemargen på 5,0 %.

(86) Det pågældende selskab havde således en samlet subsidiemargen på 5,0 % i henhold til EOU-ordningen.

2.4. **»Export Promotion Capital Goods Scheme« (i det følgende benævnt »EPCG«) (eksportfremmeordning for investeringsgoder)**

a) *Retsgrundlag*

(87) EPCG-ordningen er beskrevet detaljeret i kapitel 5 i EXIM-policy 2002-2007 og i kapitel 5 i HOP I 2002-2007.

b) *Støtteberettigelse*

(88) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører, forhandler-eksportører forbundet med støtteproducenter samt leverandører af tjenesteydelser. Det konstateredes, at de fire selskaber i stikprøven opnåede fordel af denne ordning i undersøgelsesperioden.

c) *Praktisk gennemførelse*

(89) Med forbehold af en eksportforpligtelse har selskaber lov til at importere nye (og siden april 2003 også indtil 10 år gamle brugte) investeringsgoder til nedsat told. Med henblik herpå udsteder den indiske regering efter anmodning og betaling af et gebyr en EPCG-licens. Siden april 2000 har ordningen betydet, at der anvendes en reduceret importtoldsats på 5 % på alle investeringsgoder, der indføres under ordningen. Indtil den 31. marts 2000 blev der anvendt en reel toldsats på 11 % (inklusive et tillæg på 10 %), mens højværdiimportvarer var pålagt en nultold. For at opfylde eksportforpligtelsen skal de importerede investeringsgoder anvendes til at fremstille en vis mængde eksportvarer inden for en bestemt periode.

d) *Fremsatte bemærkninger*

(90) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den indiske regering, at ved at tilføje renter ved fastsættelsen af fordelens fulde beløb er der ikke grundlag for at antage, at et selskab kunne have finansieret hele beløbet til yderligere toldafgifter via lån, og at der burde tages hensyn til hvert enkelt selskabs forhold mellem gæld og egenkapital i undersøgelsesperioden, og at der kun burde anvendes et beløb pro rata til beregningen.

(91) Det blev fastslået, at det under alle omstændigheder ville indebære en omkostning, uanset om et selskab lånte penge eller anvendte egne midler til at finansiere afgifterne med. I forbindelse med lån er renten af lånet den omkostning, der skal betales. I forbindelse med egne midler er kapitalrentetab en omkostning for selskabet. Argumentet blev derfor afvist.

(92) Tre selskaber, som benyttede fordele under EPCG, fremsatte mindre bemærkninger til visse dele af beregningen af de tilsva-

▼B

rende subsidiemargener. Beregningerne blev justeret i de tilfælde, hvor det konstateredes, at bemærkningerne var berettigede.

e) *Konklusion om EPCG*

(93) EPCG tilvejebringer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. Toldnedsættelsen er et finansielt bidrag fra Indiens regering, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som staten ellers ville have haft. Desuden medfører toldnedsættelsen en fordel for eksportøren, fordi toldbesparelsen ved import forbedrer selskabets likviditet.

(94) Endvidere er EPCG-ordningen retligt betinget af eksportresultater, da licenser ikke kan opnås uden en eksportforpligtelse. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

(95) Ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Investeringsgoder er ikke omfattet af anvendelsesområdet for sådanne tilladelige ordninger (jf. bilag I, nr. i), i grundforordningen), da de ikke forbruges ved produktionen af de eksporterede varer.

f) *Beregning af subsidiebeløbet*

(96) Tælleren i beregningen blev fastsat som beskrevet i det følgende. Subsidiebeløbet blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af den ikke betalte told på importerede investeringsgoder, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne investeringsgoder i PET-folieindustrien. Der blev lagt renter til dette beløb for at afspejle den samlede fordel ved fordelen over tid. De gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, blev fratrukket, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a).

(97) Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, og 3, blevet fordelt på eksportomsætningen i den fornyede undersøgelsesperiode, fordi subsidiet er betinget af eksportresultater. De subsidier, som de fire selskaber i stikprøven opnåede, lå på mellem 1,3 % og 2,7 %.

2.5. **»Duty Free Replenishment Certificate« (i det følgende benævnt »DFRC«) (ordningen med certifikat til toldfri genanskaffelse af råmaterialer)**

a) *Retsgrundlag*

(98) Retsgrundlaget for denne ordning findes i stk. 4.2.1 til 4.2.7 i EXIM-policy 2002-2007 og i stk. 4.31 til 4.36 i HOP I 2002-2007.

b) *Praktisk gennemførelse*

(99) Da ingen af de fire selskaber i stikprøven opnåede fordele i henhold til DFRC-ordningen, er det ikke nødvendigt yderligere at undersøge, om ordningen er udligningsberettiget.

2.6. **»Income Tax Exemption Scheme« (i det følgende benævnt »ITES«) (indkomstskatteordningen)**

a) *Retsgrundlag*

(100) Retsgrundlaget for denne ordning kan findes i »Income Tax Act of 1961« (i det følgende benævnt »ITA«) (indkomstskatteloven af 1961), som ændres årligt ved »Finance Act« (finansloven). Sidstnævnte fastlægger hvert år grundlaget for opkrævningen af skatter samt forskellige fritagelser og fradrag, der kan kræves. Ekspor-

▼B

terende selskaber kan kræve fritagelser for indkomstskat i henhold til Section 10A, 10B og 80HHC i ITA.

b) *Praktisk gennemførelse*

(101) Da ingen af de fire selskaber i stikprøven opnåede fordele i henhold til ITA's Section 10A og 10B, er der ikke behov for nogen yderligere analyse af, om disse bestemmelser er udligningsberettigede.

(102) To af de undersøgte eksportører angav, at de drog fordel af en delvis indkomstskattefritagelse på fortjenesten fra eksportsalget i undersøgelsesperioden i henhold til Section 80HHC i ITA. Da denne bestemmelse i ITA er afskaffet fra og med det finansår, der løber fra 1. april 2004 til 31. marts 2005, vil den imidlertid ikke medføre nogen fordel for ansøgeren efter den 31. marts 2004. Fordele i henhold til Section 80HHC i ITA udlignes derfor ikke, jf. grundforordningens artikel 15, stk. 1.

2.7. **»Export Credit Scheme« (i det følgende benævnt »ECS«) (eksportkreditordningen)**

a) *Retsgrundlag*

(103) Ordningen er beskrevet i Master Circular IECD No. 5/04.02.01/2002-03 (Export Credit in Foreign Currency) og Master Circular IECD No. 10/04.02.01/2003-04 (Rupee Export Credit) fra Reserve Bank of India (i det følgende benævnt »RBI«), der er rettet til alle forretningsbanker i Indien.

b) *Støtteberettigelse*

(104) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører og forhandler-eksportører. Det konstateredes, at tre selskaber opnåede fordel af denne ordning i undersøgelsesperioden.

c) *Praktisk gennemførelse*

(105) Under denne ordning fastsætter RBI obligatoriske maksimumsrentesatser for eksportkreditter såvel i indiske rupees som i udenlandsk valuta, som forretningsbanker kan pålægge eksportører »med henblik på at stille kreditter til rådighed for eksportører til internationalt konkurrencedygtige renter«. ECS består af to underordninger, nemlig en ordning for eksportkredit før forsendelse (»pakkekredit«), som omfatter kreditter, der er ydet en eksportør med henblik på finansiering af køb, forarbejdning, fremstilling, pakning og/eller forsendelse af varer forud for eksporten, samt en ordning for eksportkredit efter forsendelse, der tilvejebringer arbejdskapitallån til finansiering af eksporttilgodehavender. RBI pålægger også bankerne at yde en vis andel af deres nettobankkredit til eksportfinansiering.

(106) Som følge af disse Master Circulars kan eksportører opnå eksportkreditter til rentesatser, der er gunstigere end renter for almindelige kommercielle kreditter (»kontaktkreditter«), der udelukkende fastsættes på markedsvilkår.

d) *Fremsatte bemærkninger*

(107) To selskaber, som opnåede fordele under ECS, fremsatte mindre bemærkninger om visse dele af beregningen af de tilsvarende subsidiemargener. Beregningerne blev justeret i de tilfælde, hvor det konstateredes, at bemærkningerne var berettigede.

e) *Konklusioner vedrørende ECS*

(108) For det første medfører ovennævnte præferencerentesatser en fordel for en berørt eksportør, jf. grundforordningens artikel 2,

▼B

stk. 2, idet finansieringsomkostningerne her er lavere end ved markedsrenten. Selv om de præferentielle kreditter i henhold til ECS ydes af forretningsbanker, er denne fordel et finansielt bidrag fra staten i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, nr. iv). RBI er et offentligt organ og er derfor omfattet af den definition af »staten«, der er givet i grundforordningens artikel 1, stk. 3, og den pålægger forretningsbanker at indrømme eksporterende virksomheder præferentiel finansiering. Denne præferentielle finansielle finansiering svarer til et subsidie, der anses for at være specifikt og udligningsberettiget, da de præferentielle renter er betingede af eksportresultater, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).

f) *Beregning af subsidiebeløbet*

(109) Subsidiebeløbet er blevet beregnet på grundlag af forskellen mellem den rente, der blev betalt for eksportkreditter benyttet i undersøgelsesperioden, og det beløb, der ville være blevet betalt, hvis der var anvendt samme rentesatser som for de almindelige kreditter på markedsvilkår, der benyttes af de enkelte selskaber. Dette subsidiebeløb (tælleren i beregningen) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder. De fire selskaber i stikprøven opnåede fordele i henhold til ECS. De opnåede subsidier på mellem 0,01 % og 1,3 %.

2.8. **Ordningen for kapitaltilførsel**

(110) Da ingen af de fire selskaber i stikprøven opnåede fordele i henhold til denne ad hoc-ordning, er det ikke nødvendigt med en yderligere undersøgelse af, om ordningen er udligningsberettiget.

3. REGIONALE ORDNINGER

3.1. **Uttar Pradeshs regerings incitamentspakkeordning**

(111) Det blev konstateret, at ingen af de eksporterende producenter benyttede sig af Uttar Pradeshs regerings incitamentsordning.

3.2. **Maharashtras regerings incitamentspakkeordning**

a) *Retsgrundlag*

(112) For at opmuntre udbredelsen af industrier til de mindre udviklede egne i delstaten har Maharashtras regering siden 1964 begunstiget nyoprettede enheder i områder under udvikling i delstaten i henhold til en ordning, der almindeligvis kaldes »incitamentspakkeordningen«. Denne ordning er blevet ændret flere gange, siden den blev indført; således blev »1993-ordningen« benyttet fra 1. oktober 1993 til 31. marts 2001, mens den seneste ændring, »2001-ordningen«, blev indført den 31. marts 2001 og vil blive anvendt indtil 31. marts 2006. Incitamentspakkeordningen i Maharashtra består af flere underordninger, hvoraf de vigtigste er: i) fritagelse for lokal omsætningsafgift og ii) acciserefusion.

b) *Støtteberettigelse*

(113) For at være støtteberettigede skal firmaer investere i mindre udviklede områder enten ved at oprette et nyt industriforetagende eller ved at foretage en omfattende kapitalinvestering i udvidelse eller diversificering af et eksisterende industriforetagende. Disse områder er opdelt i forskellige kategorier alt efter deres økonomiske udvikling (f.eks. mindre udviklet område, mindst udviklet område). Hovedkriteriet for fastsættelsen af incitamenternes

▼B

omfang er det område, hvori virksomheden befinder sig eller vil blive etableret, samt investeringens størrelse.

c) *Praktisk gennemførelse*

(114) Fritagelse for lokal omsætningsafgift — Varer er normalt genstand for central omsætningsafgift (for salg mellem delstater) eller delstatsomsætningsafgift (for salg i delstaten) med forskellige niveauer, der afhænger af den eller de delstater, hvor transaktionerne finder sted. Der er ikke omsætningsafgift på import eller eksport af varer, mens hjemmemarkedssalget pålægges omsætningsafgift med de gældende satser. I henhold til fritagelsesordningen skal nærmere udpegede enheder ikke opkræve omsætningsafgift på deres salgstransaktioner. De udpegede enheder er ligeledes fritaget for at betale lokal omsætningsafgift for de varer, de køber fra leverandører, der selv er omfattet af ordningen. Salgstransaktionen medfører ikke nogen fordel for den udpegede salgsenhed, men købstransaktionen medfører en fordel for den udpegede enhed, der køber varen. To af de fire selskaber i stikprøven havde hver en enhed, der var støtteberettiget under Maharashtras incitamentspakkeordning i undersøgelsesperioden. Disse to enheder var i henhold til ordningen fritaget for omsætningsafgiften på visse af de køb, de havde foretaget fra leverandører, der var berettigede til at deltage i fritagelsesordningen.

(115) Acciserefusion — Accise er en afgift, som lokale myndigheder i Indien og herunder Maharashtras regering opkræver på varer, der indføres i en by eller et distrikt. Industrivirksomheder er berettiget til at få accisen tilbagebetalt af Maharashtras regering, hvis deres anlæg er beliggende i visse nærmere angivne byer og distrikter i delstaten. Det samlede beløb, der kan refunderes, er begrænset til 100 % af den faste kapitalinvestering. Kun ét af de to ovennævnte selskaber med en enhed, som var støtteberettiget under Maharashtras incitamentspakkeordning, fandtes at have opnået fordel af acciserefusionen fra Maharashtras regering.

d) *Fremsatte bemærkninger*

(116) Et selskab, som benyttede sig af fordele under Maharashtras regerings incitamentspakkeordning, fremsatte mindre bemærkninger til visse dele af beregningen af den tilsvarende subsidiemargen. Beregningerne blev justeret i de tilfælde, hvor det konstateredes, at bemærkningerne var berettigede.

e) *Konklusion vedrørende Maharashtras regerings incitamentspakkeordning*

(117) Maharashtras incitamentspakkeordning tilvejebringer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. De to ovenfor undersøgte underordninger er et finansielt bidrag fra Maharashtras regering, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som delstaten ellers ville have haft. Desuden giver denne fritagelse/refusion selskabet en fordel, da den forbedrer selskabets likviditet.

(118) Ordningen er kun åben for selskaber, som har foretaget investeringer i visse udpegede geografiske områder i delstaten Maharashtras retsområde. Den kan ikke benyttes af selskaber uden for disse områder. Fordelens størrelse varierer alt efter det pågældende område. Ordningen er specifik i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 3, og derfor udligningsberettiget.

f) *Beregning af subsidiebeløbet*

(119) For så vidt angår fritagelsen for omsætningsafgift blev subsidiebeløbet beregnet på grundlag af det omsætningsafgiftsbeløb, som normalt skulle være betalt i den fornyede undersøgelsesperiode,

▼B

men som forblev ubetalt i henhold til ordningen. For så vidt angår accisen blev fordelen for eksportøren ligeledes beregnet som det accisebeløb, der blev refunderet i undersøgelsesperioden. Disse subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over det samlede salg i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet ikke er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder. I denne periode opnåede to selskaber fordele af disse ordninger. De opnåede begge subsidier på 1,6 %.

4. UDLIGNINGSBERETTIGEDE SUBSIDIER

(120) For de undersøgte eksporterende producenter udgør de udligningsberettigede subsidiebeløb, der blev fastsat i overensstemmelse med grundforordningen, mellem 11,7 % og 15,2 %, udtrykt i værdi. Disse subsidiebeløb overstiger den ubetydelighedsgrænse, der er omhandlet i grundforordningens artikel 14, stk. 5, litra a) og b).

(121) Kommissionen finder derfor, at der fortsat forekom subsidiering i undersøgelsesperioden, jf. grundforordningens artikel 18.

ORDNING	ALS	DEPB	EOU	EPCG	ECS	Maharashtras incitamenter	**I alt**
SELSKAB	%	%	%	%	%	%	%
Ester Industries Ltd	0	11,0	0	1,3	0,5	0	**12,8**
Flex Industries Ltd	0	9,0	0	2,7	ubetyd.	0	**11,7**
Garware Polyester Ltd	0	10,5	0	1,5	1,3	1,6	**14,9**
Jindal Poly Films Ltd	6,0	0	5,0	2,2	0,4	1,6	**15,2**

D. **SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT ELLER FORNYET SUBSIDIERING**

(122) I overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, i grundforordningen blev det undersøgt, om det var sandsynligt, at de gældende foranstaltningers udløb ville føre til fortsat eller fornyet subsidiering.

(123) Det blev fastslået, at de af stikprøven omfattede indiske eksportører af den pågældende vare i undersøgelsesperioden fortsat opnåede fordele af udligningsberettigede subsidier fra de indiske myndigheder. Undtagen for et enkelt selskab er de subsidiemargener, der blev konstateret i den fornyede undersøgelse, højere end de margener, der blev fastsat under den oprindelige undersøgelse. Selv om visse programmer, der blev udlignede i 1999 (som DEPB på før-eksportbasis), er blevet indstillet, blev andre programmer, som ikke eksisterede i 1999 (som ALS), fundet udligningsberettigede i den aktuelle fornyede undersøgelse. De ovenfor undersøgte subsidieordninger medfører tilbagevendende fordele. Med undtagelse af DEPB (se betragtning 54) er der intet, der tyder på, at disse programmer vil blive afskaffet inden for overskuelig fremtid. Ifølge den indiske regering er det planen, at erstatningsordningen for DEPB vil træde i kraft tidligst den 1. april 2006. Den situation, der vil opstå som følge af udskiftningen af DEPB med en angiveligt »WTO-forenelig« ordning, som Kommissionen ikke har oplysninger om, skal vurderes på et senere tidspunkt. Det skal også bemærkes, at en af de samarbejdsvillige eksportører, som tidligere opnåede fordele

▼B

under DEPB, ikke længere gjorde det i undersøgelsesperioden for denne undersøgelse (jf. betragtning 33). Den pågældende eksportør drog imidlertid fordel af ALS, som også er en slags toldgodtgørelsesordning, i den samme undersøgelsesperiode. Hvis DEPB bliver afskaffet den 1. april 2006, og hvis eksportørerne ikke opnår fordele efter den dato, er det sandsynligt, at der fortsat vil finde subsidiering sted på et niveau, som ligger tæt på de niveauer, der er konstateret for DEPB, fordi der findes en alternativ udligningsberettiget subsidieordning (ALS). I mellemtiden vil eksportørerne af den pågældende ordning vedblive med at modtage udligningsberettigede subsidier. Det skal endvidere erindres, at alle eksportører af den pågældende vare er berettigede til at deltage i en række af de undersøgte programmer. Under disse omstændigheder blev det anset for rimeligt at konkludere, at der sandsynligvis fortsat vil forekomme subsidiering.

(124) Da det er blevet påvist, at der stadig forekom subsidiering på tidspunktet for den fornyede undersøgelse, og at dette sandsynligvis vil fortsætte, er spørgsmålet om sandsynligheden for fornyet subsidiering irrelevant.

E. **ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET**

1. PRODUKTIONEN I FÆLLESSKABET

(125) Samme vare fremstilles i Fællesskabet af 10 producenter, der tegner sig for den samlede produktion i Fællesskabet, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 1.

2. EF-ERHVERVSGRENEN

(126) Det skal bemærkes, at EF-erhvervsgrenen i den oprindelige undersøgelse bestod af otte producenter. De to nye producenter er beliggende i de nye medlemsstater. Seks af selskaberne støttede ikke anmodningen og samarbejdede ikke i forbindelse med den fornyede undersøgelse. Følgende fire producenter støttede klagen og indvilgede i at samarbejde:

— DuPont Teijin Films

— Mitsubishi Polyester Film GmbH

— Nuroll SpA

— Toray Plastics Europe.

(127) Disse selskaber samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen. De tegnede sig for 86 % af den samlede produktion i Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

(128) Kommissionen konstaterer derfor, at de ovennævnte fire fællesskabsproducenter tegner sig for en betydelig del af den samlede produktion i Fællesskabet af samme vare. De fire EF-producenter anses derfor for at udgøre erhvervsgrenen i Fællesskabet (i det følgende benævnt »EF-erhvervsgrenen«) i henhold til artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 8, i grundforordningen.

F. **SITUATIONEN PÅ FÆLLESSKABSMARKEDET**

1. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

(129) Følgende prisudvikling er baseret på Eurostats importpriser og omfatter både konventionel told og antidumpingtold, hvor dette er relevant, samt anslåede omkostninger efter importen.

▼B

2. FORBRUGET PÅ FÆLLESSKABSMARKEDET

(130) Forbruget i Fællesskabet blev fastsat på grundlag af EF-erhvervsgrenens salg på fællesskabsmarkedet, Eurostats oplysninger om den samlede import til EU og de øvrige EF-producenters salg på fællesskabsmarkedet.

(131) Mellem 2001 og undersøgelsesperioden faldt forbruget i Fællesskabet med 7 %. Nærmere bestemt forblev det forholdsvis stabilt mellem 2001 og 2002, faldt med 6 procentpoint mellem 2002 og 2003 og faldt endelig med et procentpoint i undersøgelsesperioden.

	2001	2002	2003	UP
Samlet forbrug i Fællesskabet (tons)	271 417	271 787	253 890	251 491
Indeks (2001=100)	*100*	*100*	*94*	*93*

3. IMPORT FRA DET PÅGÆLDENDE LAND

(132) Importen med oprindelse i det pågældende land er udtrykt i mængde øget med 107 % i løbet af den betragtede periode og udgjorde 12 679 tons i undersøgelsesperioden, hvilket svarer til en markedsandel på 5,0 %. I den oprindelige undersøgelsesperiode havde det pågældende land en markedsandel på 9,6 %, men den faldt til 2,3 % i 2001 efter indførelsen af foranstaltningerne.

(133) Priserne på varer importeret fra det pågældende land steg svagt med 2 procentpoint mellem 2001 og 2003, dvs. efter indførelsen af de endelige udligningsforanstaltninger, men faldt derefter med 5 procentpoint i undersøgelsesperioden.

(134) På grundlag af en sammenligning model for model fremgik det af undersøgelsen, at importerede varer fra det pågældende land underbød EF-erhvervsgrenens priser med mellem 2 % og 21 % i undersøgelsesperioden, afhængigt af den samarbejdsvillige eksportør. Sammenligningen blev foretaget på grundlag af de samarbejdsvillige eksportørers faktiske priser ved eksport til Fællesskabet. De undersøgelser, der er omhandlet i betragtning 5, 6 og 7, viste, at en stor del af eksportpriserne til Fællesskabet lå lige over mindstepriserne i de tilsagn, der var blevet godtaget i forbindelse med de endelige antidumpingforanstaltninger (se betragtning 2), og at de indiske priser ved eksport til andre tredjelande var betydeligt lavere end priserne ved salg til Fællesskabet. Underbudsmargenerne ville således have været større end de førnævnte, hvis beregningerne var blevet foretaget på grundlag af eksportpriserne til andre tredjelande.

	2001	2002	2003	UP
Import fra det pågældende land (tons)	6 129	7 738	11 520	12 679
Indeks (2001=100)	*100*	*126*	*188*	*207*
Markedsandel for importen fra det pågældende land	2,3 %	2,8 %	4,5 %	5,0 %
Pris på importen fra det pågældende land (EUR/ton)	2 010	2 025	2 060	1 952
Indeks (2001=100)	*100*	*101*	*102*	*97*

▼B

(135) Den undersøgelse, der er nævnt i betragtning 6, har bl.a. konkluderet, at tilsagn ikke var egnede i forbindelse med den pågældende vare, og at de burde trækkes tilbage. Disse forhold forklarer i vid udstrækning de ovenfor konstaterede udviklingstendenser for importen fra Indien og også, hvorfor EF-erhvervsgrenen ikke er kommet helt på fode igen efter den tidligere subsidiering (se betragtning 161).

4. IMPORT, HVOR DER ER KONSTATERET OMGÅELSE

(136) Som nævnt i betragtning 4 blev det yderligere konstateret, at de oprindelige foranstaltninger vedrørende importen fra Indien blev omgået via henholdsvis Brasilien og Israel. Foranstaltningerne mod importen med oprindelse i Indien blev derfor i november 2004 udvidet til også at omfatte importen af samme PET-folie afsendt fra Brasilien og Israel, uanset om varen var angivet som havende oprindelse i Brasilien eller Israel eller ej, undtagen for varer fremstillet af en virkelig brasiliansk producent og en virkelig israelsk producent. Som nævnt i betragtning 8 blev en anden israelsk producent fritaget for de udvidede foranstaltninger. Det fremgik af de to ovennævnte procedurer, at virkelige brasilianske og israelske producenter i 2003 kun tegnede sig for en meget begrænset mængde import til Fællesskabet, nemlig ca. 10 tons for Brasilien og ca. 180 tons for Israel. Det skal erindres, at den ovennævnte udvidelse af antidumping- og udligningsforanstaltningerne fandt sted efter den udvikling, der er beskrevet i betragtning 137 og 138.

	2001	2002	2003	UP
Import fra Brasilien (tons)	1 231	2 533	2 159	1 225
Markedsandel for importen fra Brasilien	*0,5 %*	*0,9 %*	*0,9 %*	*0,5 %*
Pris på importen fra Brasilien (EUR/ton)	776	1 612	1 628	1 758
Indeks (2001=100)	*100*	*208*	*210*	*226*
Import fra Israel (tons)	3 561	4 338	4 620	4 788
Markedsandel for importen fra Israel	*1,3 %*	*1,6 %*	*1,8 %*	*1,9 %*
Pris på importen fra Israel (EUR/ton)	2 052	1 821	1 678	1 790
Indeks (2001=100)	*100*	*89*	*82*	*87*

(137) Importmængden fra Brasilien blev fordoblet mellem 2001 og 2002, faldt svagt i 2003 og faldt endelig yderligere i undersøgelsesperioden til et niveau, der lå tæt på omfanget i 2001, muligvis som følge af indledningen af den ovennævnte antiomgåelsesundersøgelse i 2004. Tilsvarende steg den brasilianske imports markedsandel fra 0,5 % i 2001 til 0,9 % i 2002, før den faldt til 0,5 % i undersøgelsesperioden. Importen fra Brasilien fandt sted til meget lave priser i 2001. Disse importpriser steg i den betragtede periode til et niveau på omkring 1 800 EUR pr. ton, hvilket er svagt lavere end priserne på importen fra Indien.

(138) Importen fra Israel steg støt fra omkring 3 600 tons i 2001 til omkring 4 800 tons i undersøgelsesperioden. Den israelske imports markedsandel steg fra 1,3 % i 2001 til 1,9 % i undersøgelsesperioden. Priserne på importen fra Israel faldt fra omkring 2 000 EUR pr. ton i 2001 til omkring 1 800 EUR pr. ton i undersøgelsesperioden. Den israelske eksportpris i undersøgelsesperioden var svagt lavere end de indiske importpriser.

▼B

5. IMPORT FRA REPUBLIKKEN KOREA

(139) Som anført i betragtning 2 indførte Rådet i 2001 endelige antidumpingforanstaltninger mod importen af PET-folie med oprindelse i Republikken Korea i form af en værditold på mellem 0 % og 13,4 %. Mængden af PET-folie, der blev importeret til Fællesskabet fra Republikken Korea, faldt fra ca. 34 000 tons i 2001 til omkring 23 200 tons i undersøgelsesperioden, efter at de ovennævnte foranstaltninger var blevet indført. De koreanske varers markedsandel faldt også med omkring 3 procentpoint mellem 2001 og undersøgelsesperioden. Priserne på koreanske varer faldt med 7 % mellem 2001 og 2002 og steg med 3 procentpoint i 2003 og med yderligere et procentpoint i undersøgelsesperioden. Ifølge Eurostats statistikker var de koreanske eksportpriser til stadighed højere end de indiske eksportpriser, men lavere end EF-erhvervsgrenens priser.

	2001	2002	2003	UP
Import fra Sydkorea (tons)	34 002	30 187	25 631	23 166
Markedsandel for importen fra Sydkorea	*12,5 %*	*11,1 %*	*10,1 %*	*9,2 %*
Pris på importen fra Sydkorea (EUR/ton)	2 514	2 339	2 422	2 434
Indeks (2001=100)	*100*	*93*	*96*	*97*

6. IMPORT FRA ANDRE LANDE

(140) Importmængden fra andre tredjelande, der ikke er nævnt ovenfor, faldt fra omkring 41 000 tons i 2001 (svarende til en markedsandel på 15 %) til omkring 40 000 tons i undersøgelsesperioden (svarende til en markedsandel på 16 %). Markedsandelen steg, fordi forbruget faldt mere end importen. Gennemsnitspriserne på importen fra andre tredjelande, der ikke er nævnt ovenfor, steg først fra omkring 5 300 EUR pr. ton i 2001 til omkring 6 000 EUR pr. ton i 2002 og faldt derefter til omkring 4 800 EUR pr. ton i undersøgelsesperioden. Disse priser ligger betydeligt over både de indiske priser og EF-erhvervsgrenens priser. Det vigtigste af disse tredjelande, som foretog eksport til Fællesskabet, var USA med en eksport på omkring 17 500 tons i undersøgelsesperioden. Importpriserne fra USA til Fællesskabet (ca. 6 700 EUR pr. ton) var også væsentligt højere end priserne på importen fra det pågældende land og højere end EF-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden.

	2001	2002	2003	UP
Import fra andre lande (tons)	41 098	31 324	35 093	39 869
Markedsandel for importen fra andre lande	*15 %*	*12 %*	*14 %*	*16 %*
Pris på importen fra andre lande (EUR/ton)	5 312	6 000	5 125	4 803
Indeks (2001=100)	*100*	*113*	*96*	*90*

▼B

G. EF-ERHVERVSGRENENS ØKONOMISKE SITUATION

(141) I overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, i grundforordningen undersøgte Kommissionen alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på EF-erhvervsgrenens situation.

1. PRODUKTION

(142) EF-erhvervsgrenens produktion steg med 10 % i 2002 i forhold til 2001, før den igen faldt og forblev på 2001-niveauet i de følgende år.

	2001	2002	2003	UP
Produktion (tons)	171 142	187 620	171 975	169 288
Indeks (2001=100)	*100*	*110*	*100*	*99*

2. KAPACITET OG KAPACITETSUDNYTTELSESGRAD

(143) Produktionskapaciteten faldt marginalt (med 3 %) mellem 2001 og undersøgelsesperioden. Da produktionen forblev uændret, mens kapaciteten samtidig faldt svagt, steg kapacitetsudnyttelsen følgelig en smule.

	2001	2002	2003	UP
Produktionskapacitet (tons)	200 037	202 542	190 393	193 888
Indeks (2001=100)	*100*	*101*	*95*	*97*
Kapacitetsudnyttelse	86 %	93 %	90 %	87 %
Indeks (2001=100)	*100*	*108*	*106*	*102*

3. LAGRE

(144) Efter en betydelig stigning mellem 2001 og 2002 har EF-erhvervsgrenens ultimolagre været støt faldende. I undersøgelsesperioden var lagerbeholdningerne 28 % mindre end i 2001. Da varen normalt fremstilles efter bestilling, er lagerbeholdningerne dog ikke særlig betydningsfulde.

	2001	2002	2003	UP
Ultimolagre (tons)	22 322	31 479	23 676	16 090
Indeks (2001=100)	*100*	*141*	*106*	*72*

4. SALGSMÆNGDE

(145) EF-erhvervsgrenens salg på fællesskabsmarkedet til uafhængige kunder steg først i 2002 efter indførelsen af foranstaltninger, men faldt så med 12 procentpoint mellem 2002 og undersøgelsesperioden.

	2001	2002	2003	UP
EF-salg til uafhængige kunder (tons)	142 173	156 716	141 959	139 874
Indeks (2001=100)	*100*	*110*	*100*	*98*

▼B

5. MARKEDSANDEL

(146) EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt omkring 2 procentpoint mellem 2001 og undersøgelsesperioden. Nærmere bestemt vandt EF-erhvervsgrenen omkring 4 procentpoint i 2002 efter indførelsen af udlignings- og antidumpingforanstaltninger, hvorefter den mistede næsten 5 procentpoint i 2003 og endelig mistede yderligere 1 procentpoint i undersøgelsesperioden. Udviklingen og det niveau, der blev nået, viste en vis forbedring i forhold til den situation, der kunne iagttages før indførelsen af udligningsforanstaltningerne, hvor EF-erhvervsgrenens markedsandel var faldet fra omkring 57 % til omkring 50 %.

	2001	2002	2003	UP
EF-erhvervsgrenens markedsandel	61,6 %	65,3 %	60,6 %	59,5 %
Indeks (2001=100)	*100*	*106*	*98*	*97*

6. VÆKST

(147) Mellem 2001 og undersøgelsesperioden faldt forbruget i Fællesskabet med 7 %. EF-erhvervsgrenen mistede omkring 2 procentpoint i markedsandel, mens den pågældende imports markedsandel steg med 2,7 procentpoint.

7. BESKÆFTIGELSE

(148) Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen faldt med 8 % mellem 2001 og undersøgelsesperioden.

	2001	2002	2003	UP
Beskæftigelsen i forbindelse med den pågældende vare	2 323	2 310	2 235	2 134
Indeks (2001=100)	*100*	*99*	*96*	*92*

8. PRODUKTIVITET

(149) EF-erhvervsgrenens produktivitet målt som produktion pr. ansat steg med 8 % mellem 2001 og undersøgelsesperioden.

	2001	2002	2003	UP
Produktivitet (tons pr. ansat)	74	81	77	79
Indeks (2001=100)	*100*	*110*	*104*	*108*

9. SALGSPRISER OG FAKTORER, SOM PÅVIRKER HJEMMEMARKEDSPRISERNE

(150) EF-erhvervsgrenens enhedssalgspriser er steget med 4 % mellem 2001 og undersøgelsesperioden. Denne prisudvikling svarer i brede træk til udviklingen i produktionsomkostningerne og udgifterne til det vigtigste råmateriale, der også steg i den betragtede periode.

▼B

	2001	2002	2003	UP
Enhedspris på fællesskabsmarkedet (EUR/ton)	3 010	3 009	3 130	3 118
Indeks (2001=100)	*100*	*100*	*104*	*104*

10. LØNNINGER

(151) Mellem 2001 og undersøgelsesperioden steg gennemsnitslønnen pr. ansat med 12 %, hvilket er mere end den stigning i de gennemsnitlige nominelle enhedsarbejdskraftomkostninger på 6 %, der konstateredes i samme periode for EF-økonomien som helhed.

	2001	2002	2003	UP
Årlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (000 EUR)	56	60	62	63
Indeks (2001=100)	*100*	*107*	*110*	*112*

11. INVESTERINGER

(152) EF-erhvervsgrenens årlige investeringer i den pågældende vare har været konstant faldende siden 2002. Stigningen i 2002 kan forklares ved, at en producent foretog investeringer i anlæg og maskiner, mens en anden producent foretog investeringer for at lette lukningen af visse produktionslinjer.

	2001	2002	2003	UP
Nettoinvesteringer (000 EUR)	334 426	38 326	34 979	29 341
Indeks (2001=100)	*100*	*115*	*105*	*88*

12. RENTABILITET OG AFKAST AF INVESTERINGER

(153) EF-erhvervsgrenens rentabilitet blev gradvist forbedret i løbet af den betragtede periode, men forblev negativ mellem 2001 (–5,2 %) og undersøgelsesperioden (–2,5 %). Afkastet af investeringerne, udtrykt som fortjenesten i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne, fulgte i brede træk ovennævnte udvikling i rentabiliteten i hele den betragtede periode.

	2001	2002	2003	UP
Rentabilitet af EF-salget til uafhængige kunder (% af nettosalget)	–5,2 %	–1,9 %	–2,7 %	–2,5 %
Afkast af investeringer (fortjeneste i % af den bogførte nettoværdi af investeringerne)	–4,6 %	–1,9 %	–2,9 %	–2,9 %

13. LIKVIDITET OG EVNE TIL AT TILVEJEBRINGE KAPITAL

(154) Likviditetssituationen forværredes mellem 2001 og undersøgelsesperioden, hovedsagelig på grund af andre ikke-kontantelementer såsom afskrivning af aktiver og lagerbevægelser.

▼B

	2001	2002	2003	UP
Likviditet (000 EUR)	44 503	42 047	49 486	32 150
Indeks (2001=100)	*100*	*94*	*111*	*72*

(155) Det fremgik af undersøgelsen, at fællesskabsproducenternes kapitalbehov blev påvirket negativt af deres vanskelige finansielle situation. Selv om flere af disse selskaber er dele af store koncerner, kan deres kapitalbehov ikke altid dækkes i fornødent omfang, da finansielle ressourcer generelt tildeles de mest rentable enheder i disse koncerner. Denne relative mangel på evne til at tilvejebringe kapital kan sammenkædes med de faldende investeringer, der er omhandlet i betragtning 152.

14. SUBSIDIERINGENS OMFANG

(156) For så vidt angår virkningerne på EF-erhvervsgrenen af størrelsen af de faktiske subsidiemargener kan de ikke anses for ubetydelige i betragtning af mængden og priserne på importen fra det pågældende land, navnlig på gennemsigtige og derfor stærkt prisfølsomme markeder såsom markedet for den pågældende vare.

15. GENREJSNING FRA VIRKNINGERNE AF TIDLIGERE SUBSIDIERING OG DUMPING

(157) Selv om de ovenfor undersøgte indikatorer viser, at der er sket en vis forbedring af EF-erhvervsgrenens økonomiske og finansielle situation efter indførelsen af endelige udligningsforanstaltninger i 1999 og antidumpingforanstaltninger i 2001, viser de også, at EF-erhvervsgrenen stadig er udsat og sårbar.

16. KONKLUSION

(158) Som anført i betragtning 132 til 135 er importen fra det pågældende land fordoblet mellem 2001 og undersøgelsesperioden. Da forbruget faldt med 7 % i samme periode, førte dette til en kraftig stigning i de indiske eksportørers markedsandel fra 2,3 % i 2001 til 5,0 % i undersøgelsesperioden. Samtidig lå de indiske eksportpriser til Fællesskabet forholdsvis stabilt på omkring 2 000 EUR pr. ton og underbød derved EF-erhvervsgrenens priser betydeligt.

(159) Mellem 2001 og undersøgelsesperioden udviklede følgende indikatorer sig positivt: EF-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelse og produktivitet blev forbedret, mens ultimolagrene mindskedes. Enhedssalgspriserne steg svarende til råmaterialeomkostningerne mellem 2001 og undersøgelsesperioden, og rentabiliteten blev ligesom afkastet af investeringerne forbedret, men var stadig negativ i undersøgelsesperioden. Lønningerne udviklede sig positivt.

(160) Derimod udviklede følgende indikatorer sig negativt: EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt svagt, produktionen og produktionskapaciteten faldt, salgsmængden faldt, og beskæftigelsen, den samlede likviditet og investeringerne faldt. Der var derfor tale om forskelligartede udviklingstendenser for EF-erhvervsgrenen efter 2001: Nogle indikatorer udviste en positiv udvikling, mens andre udviste en negativ tendens.

(161) Hvis ovennævnte udvikling sammenlignes med den udvikling, der er beskrevet i forordningerne om indførelse af midlertidige og endelige udligningsforanstaltninger, er vurderingen igen blandet. For så vidt angår markedsandel mistede EF-erhvervsgrenen omkring 2 procentpoint mellem 2001 og undersøgelsesperioden, mens den havde mistet næsten 7 procentpoint i de fire år, der lå forud for vedtagelsen af de endelige udligningsforan-

▼B

staltninger. Det kan derfor konkluderes, at foranstaltningerne har nået et af deres mål, nemlig at bremse tabet af markedsandel. På den anden side var EF-erhvervsgrenen mindre rentabel i undersøgelsesperioden end før indførelsen af endelige udligningsforanstaltninger. Hvis foranstaltningerne ikke var blevet omgået ved import fra Brasilien og Israel, kunne situationen have været mere positiv. Det skal yderligere erindres, at foranstaltningernes effektivitet, og derfor deres afhjælpende virkning på den skadelige situation, som EF-erhvervsgrenen befandt sig i, blev stærkt undergravet af, at tilsagnene ikke fungerede korrekt, jf. betragtning 135.

(162) Det konkluderes derfor, at EF-erhvervsgrenens situation ikke er blevet forbedret i det omfang, det kunne være forventet efter indførelsen af de endelige udlignings- og antidumpingforanstaltninger. EF-erhvervsgrenen befinder sig derfor stadig i en udsat situation.

(163) Ud over omgåelsen af de oprindelige foranstaltninger og det forhold, at tilsagnet ikke havde den ønskede virkning, blev det også analyseret, om andre faktorer, såsom import fra andre lande eller en eventuel manglende effektivitet hos EF-erhvervsgrenen, kunne forklare dens til stadighed dårlige finansielle situation. I denne forbindelse konstateredes det, at det ikke kan udelukkes, at importen fra Republikken Korea og det faldende forbrug til en vis grad har medvirket til den udsatte situation. Men disse to faktorer isoleret set forklarer ikke den situation, som EF-erhvervsgrenen i øjeblikket befinder sig i. Det, som i sidste ende er relevant, er desuden, hvordan EF-erhvervsgrenen vil udvikle sig uden udligningsforanstaltninger, samt om der er sandsynlighed for fornyet skade. Dette spørgsmål behandles i et senere afsnit.

(164) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede to eksporterende producenter, at importen af varer fra USA, lønstigningen inden for EF-erhvervsgrenen og faldet i forbruget i Fællesskabet er faktorer, som har haft betydelige virkninger for EF-erhvervsgrenens udsatte situation. Hvad angår importen fra USA, kan det nævnes (se betragtning 140), at priserne på varer fra dette land i gennemsnit var betydeligt højere end priserne ved import af varer fra Indien og også lå over EF-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden. Desuden var priserne ved import af varer fra USA meget højere end de priser, der er nævnt i hele den betragtede periode. Det er derfor rimeligt at konkludere, at denne faktor ikke havde negative virkninger for EF-erhvervsgrenens situation. Hvad angår stigningen i lønomkostningerne pr. ansat i den betragtede periode (12 %), skal det bemærkes, at eventuelle negative virkninger af denne faktor for EF-erhvervsgrenens situation i vid udstrækning blev opvejet af, at der sideløbende var et fald i beskæftigelsen i den betragtede periode, og det således kun betød en stigning i de samlede lønudgifter på 3,3 %. Påstanden om, at denne faktor havde betydelige virkninger for EF-erhvervsgrenens situation kunne derfor ikke godtages. Hvad faldet i forbruget angår, erkendes det ovenfor, at denne faktor til en vis grad kan have haft virkninger for EF-erhvervsgrenens udsatte situation. Det kan dog ikke anses for at være en betydelig faktor, da EF-erhvervsgrenens salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder kun faldt med 2 % i modsætning til faldet i forbruget på 7 %. På baggrund af resultaterne i afsnit F og G og på grundlag af ovenstående konkluderes det, at importen af varer fra USA ikke kan have haft negative virkninger for EF-erhvervsgrenens situation, og at de to andre faktorer, der er nævnt, højst kan have haft mindre betydning.

▼B

H. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT OG/ELLER FORNYET SKADE

1. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

(165) Som allerede vist har indførelsen af udligningsforanstaltninger kun til en vis grad gjort det muligt for EF-erhvervsgrenen at overvinde følgerne af den lidte skade. Som følge af flere af de ovennævnte faktorer befinder den sig stadig i en udsat og sårbar situation. Forskellige forhold blev derfor undersøgt for at fastslå, om EF-erhvervsgrenens situation vil blive uændret, forbedret eller forværret, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe.

(166) Undersøgelsen af, hvorvidt der er sandsynlighed for fortsat og/eller fornyet skade, hvis foranstaltningerne bliver ophævet, var især baseret på oplysninger fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter. Oplysninger om importpriserne fra andre eksportører end den samarbejdsvillige eksportør blev også undersøgt på grundlag af tal fra Eurostat. De samarbejdsvillige eksporterende producenters prisadfærd ved salg til andre eksportmarkeder samt deres eksportpriser til Fællesskabet, produktionskapacitet og lagerbeholdninger blev undersøgt. Endelig blev der foretaget en vurdering af de sandsynlige virkninger for priserne på andre importerede varer, hvis foranstaltningerne ophæves.

2. FORBINDELSEN MELLEM EKSPORTMÆNGDER OG PRISER TIL TREDJELANDE OG EKSPORTMÆNGDER OG PRISER TIL FÆLLESSKABET

(167) Det konstateredes, at gennemsnitsprisen ved eksportsalg fra Indien til lande uden for EU var væsentligt lavere end den gennemsnitlige eksportpris til Fællesskabet og også lavere end priserne på hjemmemarkedet. Den indiske eksportør havde et betydeligt salg til lande uden for EU, nemlig 73 % af det samlede eksportsalg. Kommissionen fandt derfor, at hvis foranstaltningerne udløber, vil de indiske eksportører have en tilskyndelse til at omlægge en betydelig eksportmængde fra andre tredjelande til det mere attraktive fællesskabsmarked til priser, der — selv om de skulle stige — stadigvæk sandsynligvis ville være lavere end de nuværende eksportpriser til Fællesskabet.

3. UUDNYTTET KAPACITET OG LAGRE

(168) Gennemsnitligt havde de samarbejdsvillige indiske producenter en betydelig uudnyttet kapacitet, der svarede til næsten tre gange den varemængde, der eksporteredes til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. De gennemsnitlige lagerbeholdninger af færdige varer er ligeledes betydelige og repræsenterede ved udgangen af undersøgelsesperioden 16 % af den mængde, der blev eksporteret til Fællesskabet. Der findes derfor tilstrækkelig kapacitet til at øge eksporten til Fællesskabet væsentligt, navnlig da der ikke er noget, der tyder på, at markeder i tredjelande eller hjemmemarkedet kan aftage en yderligere produktion. I denne forbindelse skal det bemærkes, at det er meget usandsynligt, at hjemmemarkedet i Indien, hvor der er mindst fire andre konkurrerende producenter, vil være i stand til at aftage de fire samarbejdsvillige eksporterende producenters samlede ekstra kapacitet.

4. KONKLUSION

(169) Producenterne i det pågældende land har derfor mulighed for at øge og/eller omdirigere deres eksport til fællesskabsmarkedet. Det fremgik af undersøgelsen, at de samarbejdsvillige eksporterende producenter solgte sammenlignelige typer af den pågældende vare

▼B

til lavere pris end EF-erhvervsgrenen, idet udbudsmargenerne lå mellem 2 % og 21 %. Disse lave priser vil sandsynligvis fortsat blive opretholdt eller endda sænket, så de svarer til de lavere priser, der gælder for resten af verden, som nævnt i betragtning 134, også for at genvinde samme markedsandel som i tiden før indførelsen af foranstaltningerne. En sådan prisadfærd vil sammen med den kapacitet, som eksportørerne i det pågældende land har til at levere betydelige mængder af den pågældende vare til fællesskabsmarkedet, højst sandsynligt øge pristrykket på markedet, hvilket kan forventes at have en negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens situation.

(170) Som ovenfor vist befinder EF-erhvervsgrenen sig stadig i en sårbar og udsat situation. Hvis EF-erhvervsgrenen udsættes for øget import fra det pågældende land til subsidierede priser, er det sandsynligt, at dens salg, markedsandel og salgspriser vil falde, og at dens finansielle situation vil blive forværret, således at den situation, der konstateredes i den oprindelige undersøgelse, igen vil opstå. Det konkluderes derfor, at en ophævelse af foranstaltningerne efter al sandsynlighed vil føre til en forværring af den allerede udsatte situation og til, at EF-erhvervsgrenen igen vil komme til at befinde sig i en situation, hvor der forvoldes skade.

I. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. INDLEDNING

(171) Det blev i henhold til artikel 31 i grundforordningen undersøgt, om en videreførelse af de eksisterende udligningsforanstaltninger ville stride mod Fællesskabets interesser. Spørgsmålet om Fællesskabets interesser blev afgjort på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede interesser.

(172) Det bør erindres, at det i den oprindelige undersøgelse fandtes, at en indførelse af foranstaltninger ikke stred mod Fællesskabets interesser. Endvidere gjorde det forhold, at den aktuelle undersøgelse er en fornyet undersøgelse af allerede eksisterende udligningsforanstaltninger, det muligt at vurdere eventuelle uønskede negative virkninger af de nuværende udligningsforanstaltninger på de pågældende parter.

(173) På dette grundlag undersøgtes det, om der til trods for konklusionerne om sandsynligheden af, at der fortsat eller igen vil finde skadevoldende subsidiering sted, fandtes tvingende grunde til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at opretholde foranstaltningerne i dette bestemte tilfælde.

2. EF-ERHVERVSGRENENS INTERESSER

(174) EF-erhvervsgrenen har vist sig at være strukturelt levedygtig. Dette bekræftedes af dens eksportsalg, der har været stabilt og stort siden 2001, og den positive udvikling i dens situation, der er iagttaget efter indførelsen af udligningsforanstaltninger i 1999. Navnlig er det forhold, at EF-erhvervsgrenen stort set ophørte med at tabe markedsandel i årene før undersøgelsesperioden, i stærk modsætning til den situation, der var gældende før indførelsen af foranstaltningerne. EF-erhvervsgrenens tab mindskedes også mellem 2001 og undersøgelsesperioden. Det skal yderligere erindres, at der var sket omgåelse via import fra Brasilien og Israel, og at tilsagnet ikke virkede efter hensigten. Hvis denne udvikling ikke havde fundet sted, ville EF-erhvervsgrenens situation have været endnu mere positiv.

(175) Det kan med rimelighed forventes, at EF-erhvervsgrenen vil vedblive med at drage fordel af de aktuelle foranstaltninger og rejse sig yderligere, sandsynligvis ved at genvinde markedsandele

▼B

og forbedre sin rentabilitet. Hvis foranstaltningerne ikke opretholdes, er det sandsynligt, at EF-erhvervsgrenen i højere grad vil lide skade som følge af øget import til subsidierede priser fra det pågældende land, og at dets nuværende dårlige finansielle situation vil blive yderligere forværret.

3. IMPORTØRERNES OG BRUGERNES INTERESSER

(176) Som anført i betragtning 20 samarbejdede kun én importør, der også er bruger af den pågældende vare, fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen. Af fortrolighedshensyn kan der derfor ikke gives nøjagtige tal for denne importør/bruger. Selskabet blev imidlertid anset for at være repræsentativ for andre importører og brugere i Fællesskabet på grund af dets forholdsvis store samlede omsætning. Denne importør køber PET-folie fra en række leverandører, heriblandt Indien og EF-erhvervsgrenen. Under 20 % af selskabets omsætning i undersøgelsesperioden stammede fra videresalg af den pågældende vare med oprindelse i Indien. Den samarbejdsvillige importør/brugers rentabilitet lå mellem 5 % og 10 % over omsætningen i undersøgelsesperioden.

(177) Det skal endvidere erindres, at det i den oprindelige undersøgelse blev konkluderet, at indførelsen af foranstaltninger ikke ville have væsentlige følger for importørerne eller brugerne. Selv om der har været anvendt foranstaltninger i fem år, er importørerne og brugerne i Fællesskabet blevet ved med at købe varen i bl.a. Indien. Det blev heller ikke fremført, at der havde været problemer med at finde andre forsyningskilder. For så vidt angår virkningerne af en indførelse af foranstaltninger på brugerne skal det desuden erindres, at det i den oprindelige undersøgelse blev konkluderet, at brugerindustrierne kun i ubetydelig grad blev påvirket af omkostningerne til PET-folie, og at det derfor ikke var sandsynligt, at eventuelle omkostningsstigninger ville påvirke denne industri væsentligt. Der blev ikke fundet tegn på det modsatte efter indførelsen af foranstaltninger. Det konkluderes derfor, at en videreførelse af udligningsforanstaltningerne sandsynligvis ikke vil have alvorlige følger for importørerne og brugerne i Fællesskabet.

4. RÅVARELEVERANDØRERNES INTERESSER

(178) Den oprindelige undersøgelse konkluderede, at EF-erhvervsgrenens leverandører ville drage fordel af en indførelse af foranstaltninger. Som ovenfor anført samarbejdede kun en enkelt leverandør med undersøgelsen og bekræftede dette, da dette selskab næsten udelukkende leverer til EF-producenterne og ville lide under en forværring af deres finansielle situation. Kommissionen finder derfor, at en videreførelse af foranstaltningerne fortsat vil have positive virkninger for leverandørerne.

5. KONKLUSION

(179) Det konkluderes derfor, at der ikke er nogen tvingende årsager i forbindelse med Fællesskabets interesser til ikke at videreføre de gældende udligningsforanstaltninger.

J. **UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER**

(180) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at Kommissionen påtænker at anbefale, at de gældende foranstaltninger opretholdes. De fik også tildelt en periode, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til de offentliggjorte oplysninger.

▼B

(181) Det følger af ovenstående, at udligningsforanstaltningerne over for importen af PET-folie med oprindelse i Indien bør opretholdes, således som det er muligt i henhold til artikel 21, stk. 2, i grundforordningen. Det skal erindres, at disse foranstaltninger består af værditold.

(182) Som nævnt i betragtning 4 blev den gældende udligningstold udvidet til også at omfatte importen af PET-folie afsendt fra Brasilien og Israel, uanset om varen er angivet som havende oprindelse i Brasilien eller Israel eller ej. De udligningsforanstaltninger, der som anført i betragtning 181 skal opretholdes over for importen af den pågældende vare, bør være foranstaltningerne som udvidet til at omfatte importen af PET-folie afsendt fra Brasilien og Israel, uanset om varen er angivet med oprindelse i Brasilien eller Israel eller ej. De brasilianske og israelske eksporterende producenter, der var fritaget fra foranstaltningerne som udvidet ved forordning (EF) nr. 1976/2004 og ændret ved forordning (EF) nr. 101/2006, bør også være fritaget fra foranstaltningerne som indført ved denne forordning.

(183) De selskabsspecifikke udligningstoldsatser i denne forordning er udtryk for den situation, der blev konstateret under den fornyede undersøgelse med hensyn til de samarbejdsvillige eksportører. De gælder således udelukkende for import af den pågældende vare, som er fremstillet af disse selskaber og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Import af den pågældende vare, der er fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre selskaber«.

(184) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle udligningstoldsatser (f.eks. efter ændring i den pågældende enheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) indgives omgående til Kommissionen ([1]) sammen med alle relevante oplysninger, navnlig om ændringer i selskabets aktiviteter vedrørende produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Efter konsultation af det rådgivende udvalg ændrer Kommissionen om nødvendigt forordningen i overensstemmelse hermed ved at ajourføre listen over selskaber, som er omfattet af individuelle toldsatser.

(185) For at sikre en korrekt håndhævelse af udligningstolden bør resttoldsatsen ikke blot anvendes på den ikke-samarbejdsvillige eksportør, men også på de selskaber, der ikke foretog eksport i undersøgelsesperioden. Hvis de sidstnævnte selskaber opfylder kravene i grundforordningens artikel 20, opfordres de imidlertid til at fremsætte anmodning om en fornyet undersøgelse i henhold til nævnte artikel, så deres situation kan blive undersøgt individuelt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) henhørende under KN-kode ex 3920 62 19 (Taric-kode 3920 62 19 03, 3920 62 19 06, 3920 62 19 09, 3920 62 19 13, 3920 62 19 16, 3920 62 19 19, 3920 62 19 23, 3920 62 19 26, 3920 62 19 29, 3920 62 19 33, 3920 62 19 36, 3920 62 19 39, 3920 62 19 43, 3920 62 19 46,

([1]) Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat B, J-79 5/17, B-1049 Bruxelles.

▼B

3920 62 19 49, 3920 62 19 53, 3920 62 19 56, 3920 62 19 59, 3920 62 19 63, 3920 62 19 69, 3920 62 19 76 og 3920 62 19 94) og ex 3920 62 90 (Taric-kode 3920 62 90 33 og 3920 62 90 94) og med oprindelse i Indien.

▼M2

2. Tolden fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for importerede varer fremstillet i Indien af følgende virksomheder:

Virksomhed	Endelig told (%)	Taric-tillægs-kode
Ester Industries Limited, 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Indien	12,0	A026
Flex Industries Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U. P.), Indien	12,5	A027
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indien	14,9	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indien	17,1	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Indien	8,7	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indien	19,1	A032
Alle andre virksomheder	19,1	A999

▼B

3. Den endelige udligningstold på importen fra Indien som anført i stk. 2 udvides til importen af samme polyethylenterephthalatfolie afsendt fra Brasilien og fra Israel (uanset om varen er angivet med oprindelse i Brasilien eller Israel eller ej) (Taric-kode 3920 62 19 01, 3920 62 19 04, 3920 62 19 07, 3920 62 19 11, 3920 62 19 14, 3920 62 19 17, 3920 62 19 21, 3920 62 19 24, 3920 62 19 27, 3920 62 19 31, 3920 62 19 34, 3920 62 19 37, 3920 62 19 41, 3920 62 19 44, 3920 62 19 47, 3920 62 19 51, 3920 62 19 54, 3920 62 19 57, 3920 62 19 61, 3920 62 19 67, 3920 62 19 74, 3920 62 19 92, 3920 62 90 31, 3920 62 90 92) undtagen for varer fremstillet af:

Terphane Ltda BR 101, km 101, City of Cabo de Santo Agostinho, State of Pernambuco, Brasilien (Taric-tillægskode A569)

Jolybar Filmtechnic Converting Ltd (1987), Hacharutsim str. 7, Ind. Park Siim 2000, Natania South, 42504, POB 8380, Israel (Taric-tillægskode A570)

Hanita Coatings Rural Cooperative Association Ltd, Kibbutz Hanita, 22885, Israel (Taric-tillægskode A691).

4. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

▼B

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.